

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA

Brussel, 24. febrúar 2010
COM(2010) 62

**ORDSENDING FRÁ FRAMKVÆMDASTJÓRNINI TIL
EVRÓPUPINGSINS OG RÁÐSINS**

Álit framkvæmdastjórnarinnar á umsókn Íslands um aðild að Evrópusambandinu

{SEC(2010) 153}

ORÐSENDING FRÁ FRAMKVÆMDASTJÓRNINI TIL EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS

Álit framkvæmdastjórnarinnar á umsókn Íslands um aðild að Evrópusambandinu

A. INNGANGUR

a) Aðildarumsókn

Ísland lagði fram umsókn sína um aðild að Evrópusambandinu 17. júlí 2009. Í framhaldi af því, hinn 27. júlí, óskaði ráð Evrópusambandsins eftir því við framkvæmdastjórnina að hún legði fram álit sitt á þessari umsókn, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 49. gr. sáttmálans um Evrópusambandið, sem er nú svohljóðandi: „*sérhvert Evrópuríki sem hefur í heiðri þau gildi sem um getur í 2. gr. og skuldbindur sig til að stuðla að framgangi þeirra getur sótt um aðild að Sambandinu. Tilkynna skal Evrópuþinginu og þjóðþingunum um slíka umsókn. Umsóknarríkið skal senda ráðinu umsókn sína, sem tekur ákvörðun um hana með einróma samþykki, að höfðu samráði við framkvæmdastjórnina og að fengnu samþykki Evrópuþingsins, sem skal byggja á meirihluta atkvæða þingfulltrúa. Hafa ber hliðsjón af þeim hæfisskilyrðum sem leiðtogaráðið hefur samþykkt*“.

Í 2. gr. kemur fram að „*Sambandið byggir á gildum á borð við virðingu fyrir mannlegri reisn, frelsi, lýðræði, jafnrétti, réttarríkinu sem og virðingu fyrir mannréttindum, þ.m.t. mannréttindum þeirra sem tilheyra minnihlutahópum. Aðildarríkin sameinast um þessi gildi í samfélagi þar sem fjölhyggja, bann við mismunun, umburðarlyndi, réttlæti, samstaða og jafnrétti kvenna og karla ríkir*“.

Leiðtogaráðið komst að þeirri niðurstöðu í Kaupmannahöfn í júní árið 1993 að:

Um leið og land getur tekið á sig þær skuldbindingar sem fylgja aðild með því að uppfylla tilskilin efnahagsleg og pólitísk skilyrði, skal það fá aðild.

Með aðild er tilskilið:

- að umsóknarríki búi við stöðugleika að því er varðar stofnanir sem tryggja lýðræði, réttarríkið, mannréttindi og virðingu fyrir minnihlutahópum og vernd þeirra,
- virkt markaðshagkerfi, sem og getu til að standast samkeppnisþrýsting og markaðsöfl innan Sambandsins,
- geta til að taka á sig þær skuldbindingar sem fylgja aðild, þ.m.t. að stefna að markmiðum um pólitískt og efnahagslegt bandalag og myntbandalag.

Geta Sambandsins til að taka við nýjum aðildarríkjum samhliða því að viðhalda skriðþunga (*e. momentum*) samrunans í Evrópu er einnig mikilvægur þáttur sem varðar bæði almenna hagsmuni Sambandsins og umsóknarlandanna.

Á fundi leiðtogaráðsins í Madríd í desember árið 1995 var vísað til þess að nauðsynlegt væri „að skapa skilyrði fyrir samstilltan samruna [umsóknar-] landanna í áföngum, einkum með þróun

markaðshagkerfisins, aðlögun stjórnskipulags þeirra og með því að skapa stöðugt efnahags- og myntumhverfi“.

Í desember árið 2006 samþykkti leiðtogaráðið að „stækkunarstefna sem byggist á sameiningu, skilyrðasetningu og samskiptum (*e. consolidation, conditionality and communication*), ásamt getu ESB til að taka inn ný aðildarríki, liggi til grundvallar endurnýjaðri samstöðu um stækkun“.

Í álitinu þessu greinir framkvæmdastjórnin umsókn Íslands á grundvelli getu landsins til að uppfylla þau viðmið sem sett voru á fundi leiðtogaráðsins í Kaupmannahöfn árið 1993. Sömu aðferð hefur verið beitt við undirbúning þessa álits og beitt hefur verið við fyrri álit, að breyttu breytanda. Framkvæmdastjórnin hefur greint bæði núverandi stöðu og horfur til meðallangs tíma. Að því er varðar þetta álit, og án þess að það hafi áhrif á framtíðaraðildardag, hefur meðallangur tími hér verið skilgreindur sem þriggja ára tímabil.

Í samræmi við endurnýjaða samstöðu um stækkun er í álitinu þessu einnig bent á lykilmálaflokka sem líklegt er að gefa þurfi sérstakan gaum ef til aðildar Íslands kemur og metin fyrstu áhrif að því er varðar helstu málaflokka og svið. Framkvæmdastjórnin mun láta í té ítarlegra mat á áhrifum á þessa lykilmálaflokka á síðari stigum foraðildarferlisins. Þar að auki myndi aðildarsáttmáli Íslands fela í sér tæknilega aðlögun stofnana ESB á grundvelli Lissabon-sáttmálans, jafnframt því sem íslenska yrði viðurkennd sem eitt opinberra tungumála ESB.

Hin ítarlega greiningarskýrsla, sem álitinu byggist á, er birt sem sérstakt skjal (*greiningarskýrsla vegna álits varðandi umsókn Íslands um aðild að Evrópusambandinu*¹).

b) Nýleg þróun

Síðastliðin tvö ár hafa verið Íslandi erfið. Í kjölfar fjármálakreppunnar sem reið yfir heiminn hrundi bankakerfi landsins í október 2008 sem hafði í för með sér mjög alvarlegar efnahagslegar og félagslegar afleiðingar. Kreppunni fylgdi umtalsverður efnahagslegur samdráttur, verulegir erfiðleikar fyrir almenning og ýmsar pólitískar, keðjuverkandi afleiðingar.

Í janúar árið 2009 sagði forsætisráðherra sig lausan frá embætti og boðað var til þingkosninga. Almennar þingkosningar fóru fram í apríl 2009 og þær leiddu til ríkisstjórnarsamstarfs Samfylkingar og Vinstri hreyfingarinnar Græns framboðs. Í júlí árið 2009 samþykkti Alþingi tillögu ríkisstjórnarinnar um að sækja um aðild Íslands að ESB. Almenningsálitið og stjórn málaflakkar á Íslandi eru klonfir í afstöðu sinni til aðildar að ESB.

Hinn 5. janúar 2010, í kjölfar beiðni sem undirrituð var af 25% atkvæðisbærra manna, synjaði forseti Íslands lögum staðfestingar þar sem kveðið var á um skilyrðin fyrir endurgreiðslu á 3,9 milljarða evra láni til ríkisstjórna Bretlands og Hollands, almennt kölluð Icesave-lögin², eins og þau voru samþykkt af Alþingi hinn 30. desember 2009 eftir margra mánaða heitar umræður.

1 SEC(2010) 153.

2 „Icesave-lögin“ heimila fjármálaráðherra, fyrir hönd ríkissjóðs, að veita ríkisábyrgð á 3,9 milljarða evra lánum sem ríkisstjórnir Bretlands og Hollands veittu Tryggingasjóði innstæðueigenda og fjárfesta á Íslandi. Tilgangur lánanna er að endurgreiða ríkisstjórnnum Bretlands og Hollands vegna tryggingargreiðslna sem þegar hafa verið greiddar borgurum þessara ríkja sem áttu innlánsreikninga í Icesave-netútibúi Landsbanka Íslands hf.

Í samræmi við 26. gr. stjórnarskrárinnar hefur verið boðað til þjóðaratkvæðagreiðslu um lögin sem fara á fram hinn 6. mars 2010.

c) Tengslin milli ESB og Íslands

Ísland varð sjálfstætt lýðveldi 17. júní 1944.

Ísland og Evrópusambandið hafa átt í viðamiklu samstarfi á fjölmörgum sviðum síðastliðin 40 ár.

Ísland gerðist aðili að Fríverslunarsamtökum Evrópu (EFTA) árið 1970 og hefur verið aðili að samningnum um Evrópska efnahagssvæðið (EES) síðan hann öðlaðist gildi árið 1994. Í EES-samningnum er kveðið á um ramma fyrir reglulega fundi á pólitískum grunni milli Íslands og ESB, þ.m.t. tvo árlega fundi utanríkisráðherranna í EES-ráðinu.

Eftir meira en 15 ára þátttöku í innri markaðnum með aðild að EES-samningnum hefur umtalsverður hluti af löggjöf Evrópusambandsins verið innleiddur á Íslandi. Eftirlitsstofnun EFTA (ESA) fylgist reglulega með frammistöðu Íslands samkvæmt EES-samningnum. Á heildina litið hefur Ísland staðið við skuldbindingar sínar innan EES með fullnægjandi hætti. Einhverjir annmarkar hafa komið í ljós, sem bregðast þarf við sem fyrst, nánar tiltekið á sviðum fjármálaþjónustu, öryggis matvæla og frjálsra fjármagnsflutninga, og er þeim lýst í viðeigandi köflum 3. hluta greiningarskýrslunnar. Til að bregðast við fjármálakreppunni var gripið til sérstakra verndarráðstafana á Íslandi í þeirri viðleitni að tryggja greiðslujöfnuð, eins og ríkjum utan evrusvæðisins er heimilt. Þessar tímabundnu verndarráðstafanir, sem sumum hverjum var aflétt í nóvember 2009, takmarka fjármagnsstreymi milli Íslands og aðildarríkja ESB/EES.

Allt frá árinu 1981 hafa verið haldnir reglulegir fundir Evrópuþingsins og þingmannanefndar EFTA-ríkjanna. Frá gildistöku EES-samningsins hafa þessi tengsl orðið formlegri og fara nú fram á vettvangi sameiginlegu EES-þingmannanefndarinnar. Þar að auki hafa reglulega verið haldnir tvíhliða fundir íslenskra þingmanna og þingmanna á Evrópuþinginu.

Frá árinu 1996 hefur Ísland tekið þátt í þróun Schengen-samninganna³ og hefur beitt ákvæðum þeirra frá árinu 2001. Af því leiðir að Ísland hefur afnumið landamæraeftirlit gagnvart öðrum Schengen-ríkjum. Sameiginlegum reglum og málsmeðferð er beitt að því er varðar vegabréfsáritanir til stuttrar dvalar og eftirlit á ytri landamærum. Ísland tekur þátt í umfangsmiklu samstarfi og samræmingu lögregluembættu og dómsmálayfirvalda innan Schengen-svæðisins.

Ísland á aðild að Dyflinnarreglugerðinni, þar sem viðmiðunum og aðferðum við meðferð hælisumsókna var komið á⁴.

Að því er varðar viðskiptatengsl þá gerðist Ísland aðili að hinu almenna samkomulagi um tolla og viðskipti (GATT-samkomulaginu) árið 1968 og er eitt stofnríkja Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar. Auk þess að vera aðili að Fríverslunarsamtökum Evrópu (EFTA) og samningnum um Evrópska efnahagssvæðið (EES),

3 Samningurinn um þátttöku Íslands í framkvæmd, beitingu og þróun Schengen gerðanna, sem byggist á ákvörðun ráðsins 1999/439/EB frá 17. maí 1999, var undirritaður af hálfu Íslands og ESB hinn 18. maí 1999. Í ákvörðun ráðsins 2000/777/EB frá 1. desember 2000 er kveðið á um fyrirkomulag við beitingu Schengen-gerðanna í ríkjunum fimm sem eiga aðild að Norræna vegabréfasambandinu, þ.m.t. Ísland, frá og með 25. mars 2001.

4 Ákvörðun ráðsins 2001/258/EB

hefur Ísland, innan ramma EFTA, gert fríverslunarsamninga sem eru í gildi, ásamt tvíhliða viðbótarsamningum um grunnlandbúnaðarvörur, við sextán þriðju lönd og að auki við fjögur lönd, sem enn hafa ekki tekið gildi. Auk þess er í gildi tvíhliða viðskiptasamningur við ESB ásamt viðbótarsamningi um grunnlandbúnaðarvörur í tengslum við EES-samninginn.

Árið 2008 komu rúmlega 54% af innflutningi Íslands frá aðildarlöndum ESB og 76% af útflutningsvörum fóru til aðildarlanda ESB.

Ísland leggur sitt af mörkum til að draga úr félagslegu og efnahagslegu misræmi í Evrópu með fjárveitingum til EES-styrkja⁵. Á tímabilinu 2004-2009 lagði Ísland fram u.þ.b. 29 milljónir evra til fjármögnunar verkefna í ýmsum aðildarríkjum ESB með framangreindum styrkjum.

Í kjölfar aðildarumsóknar Íslands hefur framkvæmdastjórnin lagt til að Ísland verði styrkþegi m.t.t. fjárstuðnings við lönd á foraðildarstigi úr Sjóði til aðstoðar löndum á foraðildarstigi (IPA). Slíkur stuðningur myndi stuðla að því að efla stofnanir og burði þeirra til að innleiða regluverk ESB snurðulaust, sérstaklega á sviðum sem EES-samningurinn nær ekki til, aðallega fyrir tilstilli Tækniástoðar- og upplýsingaskiptaskrifstofunnar (TAIEX) sem og tengslanets.

B. VIÐMIÐ VARÐANDI AÐILD

1. PÓLÍTÍSK VIÐMIÐ

Ísland er virkt lýðræðisríki með öflugar stofnanir. Það er þingbundið lýðveldi með ríka hefð fyrir fulltrúalýðræði og aðgreiningu valdsins. Stjórnskipan og réttarkerfi landsins, ásamt stjórnvaldsstofnunum, eru traust.

Aðgreining löggjafarvalds, framkvæmdavalds og dómvalds er virt. Ríkisstjórninni er veitt skilvirkt aðhald af hálfu þingsins og ráðherrar hennar bera ábyrgð á gjörðum sínum. Sveitarstjórnir starfa með skilvirkum hætti.

Dómskerfið á Íslandi er í háum gæðaflokki og stendur á traustum grunni. Raunverulegt sjálfstæði dómvaldsins, einkum með tilliti til málsmeðferðar við skipun dómara, er eigi að síður áhyggjuefni.

Opinber stjórnarsýsla á Íslandi er, almennt séð, skilvirk og án pólitískra afskipta. Umbótaferli í opinberri stjórnarsýslu var hrint úr vör í október árið 2009.

Í kjölfar fjármálakreppunnar hafa ýmsar spurningar komið upp varðandi hugsanlega hagsmunaaðreksstra í opinberu lífi á Íslandi, s.s. nánin tengsl milli stjórnmalastéttarinnar og viðskiptalífsins, einkum í ljósi fámennis þjóðarinnar og einangraðrar legu landsins. Eftir að fjármálakreppan skall á var strax sett á stofn sérstök rannsóknarnefnd og sérstakur saksóknari til að rannsaka og leggja fram kærur vegna meintra afbrota sem tengjast bankahruninu.

5 „Styrkir EES og Noregs“ eru framlag Íslands, Liechtensteins og Noregs til evrópskra verkefna sem stuðla að samheldni (e. *cohesion efforts*). EES-styrkirnir eru fjárframlög sem Ísland, Liechtenstein og Noregur leggja til sameiginlega, en Noregs-styrkina fjármagnar Noregur eingöngu.

Rannsóknarvinnan stendur yfir. Með hliðsjón af þessu þarf að styrkja viðkomandi ferla, þar sem við á, í því skyni að draga úr umfangi hagsmunaárekstra.

Á Íslandi er fyrir hendi heildstætt kerfi til verndunar grundvallarréttindum og mikið samstarf við alþjóðlega aðila um verndun mannréttinda.

2. EFNAHAGSLEG VIÐMIÐ

Ísland er lítið, opið hagkerfi sem hefur verið aðili að Evrópska efnahagssvæðinu frá árinu 1994. Sem aðili að EES er Ísland vel samþætt hagkerfi ESB. Á tíunda áratugnum og mestan hluta síðasta áratugar fór fram endurskipulagning á hagkerfi landsins, sem aðallega fólst í því að höft voru afnumin og frelsi aukið. Það breyttist úr hagkerfi, sem aðallega byggðist á sjávarútvegi, í fjölbreyttara hagkerfi með stórum og opnum fjármálageira. Sakir þess hve íslensku bankarnir voru berskjaldaðir og viðeigandi eftirlit með fjármálageiranum skorti, á sama tíma og öngþveiti ríkti í alþjóðafjármálum, hrundi bankageirinn á Íslandi árið 2008, en það hafði í för með sér að hagkerfið dróst inn í peninga- og fjármálakreppu sem leiddi til djúprar efnahagslæggðar. Í kjölfar þess fóru stjórnvöld fram á aðstoð alþjóðasamfélagsins, þ.m.t. Alþjóðagjaldeyrissjóðsins, til að styðja við gjaldmiðil sinn og koma aftur á sjálfbærum, þjóðhagslegum stöðugleika. Með áætlun Alþjóðagjaldeyrissjóðsins um fjárstuðning að fjárhæð 1,4 milljarðar evra er lögð áhersla á að koma á stöðugleika gjaldmiðilsins, umbótum í fjármálum hins opinbera (*e. fiscal consolidation*) og endurreisn bankanna.

Vegna alvarleika efnahagskreppunnar og hins pólitíska ástands á Íslandi sem af henni leiddi varð töf á framkvæmd áætlunar Alþjóðagjaldeyrissjóðsins. Samt sem áður hefur, frá sumrinu 2009, náðst breið samstaða um grundvallaratriði endurreisnar. Stjórnvöld hafa gripið til mikilvægra efnahagslegra stöðugleikaaðgerða, sem miða að umbótum í fjármálum hins opinbera, stöðugra gengi og endurskipulagningu fjármálageirans. Fyrstu jákvæðu afleiðingar þessara aðgerða eru að koma í ljós. Vinnumarkaðurinn á Íslandi er tiltölulega sveigjanlegur og atvinnuþátttaka mikil, fólk á vinnumarkaði er tiltölulega ungt og auðlindir eru gjöfugar og þeim vel stjórnað.

Samt sem áður hefur þjóðhagslegum stöðugleika ekki enn verið náð. Vegna kreppunnar og sem afleiðing af yfirtöku ríkisins á föllnu bönkunum náði fjárlagahalli ríkisins 14,4% af vergri landsframleiðslu á árinu 2009. Á sama ári náðu brúttóskuldir ríkissjóðs 130% af vergri landsframleiðslu, en þar af er þriðjungur vegna Icesave-skuldanna. Umbætur í fjármálum hins opinbera verða áfram eitt mikilvægasta viðfangsefnið. Víðtæk og sjálfbær endurskipulagning þarf að fara fram á skuldum hins opinbera og skuldum einkaaðila ef endurreisnin á að takast. Mikilvægustu viðfangsefni, sem taka þarf á, til skemmri tíma lítið, er að ljúka endurskipulagningu fjármálageirans og gera verulegar umbætur á reglu- og eftirlitsumhverfinu og starfsaðferðum þess. Aukinn fjölbreytileiki hagkerfisins og framkvæmd ýmissa kerfisumbóta myndi bæta samkeppnishæfni landsins.

3. GETA TIL AÐ TAKA Á SIG SKULDBINDINGARNAR SEM FYLGJA AÐILD

Geta Íslands til að taka á sig allar þær skuldbindingar sem fylgja aðild hefur verið metið á grundvelli eftirfarandi viðmiða:

- skuldbindinga samkvæmt EES-samningnum,
- umfangs samræmingar, framkvæmdar og framfylgdar regluverks ESB utan EES-samningsins.

Á heildina litið hefur Ísland staðið við skuldbindingar sínar innan EES með fullnægjandi hætti.

Samkvæmt Eftirlitsstofnun EFTA (ESA) voru þær gerðir, sem varða innri markaðinn og hafa verið innleiddar í landslög á tilskilinn hátt, í júlí 2009 hlutfallslega jafnmargar og þær eru að meðaltali hjá aðildarríkjum ESB. Heildarfjöldi sammingsbrotamála gegn Íslandi⁶ hefur minnkað verulega á undanförunum mánuðum. Rannsókn ESA á neyðarlögunum og öðrum aðgerðum sem stjórnvöld á Íslandi gripu til í kjölfar bankahrunsins stendur enn yfir, þ.m.t. hvort þau samrýmast EES-samningnum.

Ísland er almennt vel í stakk búíð á flestum sviðum til að taka á sig þær skuldbindingar sem fylgja aðild, einkum á þeim sviðum sem falla undir EES-samninginn.

Í því skyni að uppfylla viðmið varðandi aðild, þegar þar að kemur, mun Ísland þurfa að gera sitt ýtrasta til að aðlaga löggjöf sína á eftirfarandi sviðum að regluverki ESB og/eða hrinda þeim í framkvæmd og framfylgja þeim með skilvirkum hætti, til meðallangs tíma litið: sjávarútvegur, landbúnaður og dreifbýlisþróun, umhverfismál, frjálsir fjármagnsflutningar, fjármálaþjónusta, tollabandalag, skattamál, hagskýrslur, öryggi matvæla, stefna á sviði heilbrigðis dýra og plantna, svæðastefna og samræming þróunarsjóða og fjárhagslegt eftirlit.

C. NIÐURSTAÐA OG TILLAGA

Ísland er þingbundið lýðveldi með ríka hefð fyrir fulltrúalýðræði. Íslenskar stofnanir eru skilvirkar og virða takmörk valdheimilda sinna. Íslensk stjórnskipan og réttarkerfi eru traust. Réttarríkið og virðing fyrir mannréttindum eru tryggð. Íslensk stjórnvöld þurfa að gera frekari ráðstafanir til að efla sjálfstæði dómsvaldsins, einkum með tilliti til málsmeðferðar við skipun dómara. Efla þarf úrræði til að koma í veg fyrir hagsmunaaárekstra. Á heildina litið telur framkvæmdastjórnin að landið uppfylli þau pólitísku viðmið sem leiðtogaráðið setti í Kaupmannahöfn árið 1993.

Að því er varðar efnahagsleg viðmið má líta á Ísland sem virkt markaðshagkerfi. Þjóðhagslegt ójafnvægi og tilteknir veikleikar í skipulagi og regluasetningu (*e. structural and regulatory weaknesses*) hafa haft alvarleg áhrif á starfsemi markaða og hin hnattræna efnahags- og fjármálakreppa hefur gert illt verra. Í því skyni að ráða bót á þeim veikleikum sem fyrir hendi eru, þarf að framfylgja stranglega þeim umbótaáðgerðum og stefnubreytingum sem samþykktar hafa verið. Áður en kreppan skall á, reyndist Ísland hafa getu til að standast samkeppnisþrýsting og markaðsöfl innan Evrópska efnahagssvæðisins (EES). Með hliðsjón af því ætti Ísland að geta staðist samkeppnisþrýsting og markaðsöfl innan Sambandsins til meðallangs tíma litið, að því gefnu að það hrindi fljótt í framkvæmd nauðsynlegum ráðstöfunum er varða stefnuasetningu og kerfisumbætur (*e. policy measures and structural reforms*).

Landið hefur almennt séð staðið með fullnægjandi hætti við skuldbindingar sínar innan EES, sem það hefur átt aðild að síðan árið 1994. Ísland er vel í stakk búíð til að taka á sig þær skuldbindingar sem fylgja aðild til meðallangs tíma, einkum á þeim sviðum sem falla undir EES-samninginn, og mun, í aðildarferlinu, þurfa að halda áfram að uppfylla þessar skuldbindingar. Halda þarf áfram vinnu við að samræma landslög regluverki ESB og tryggja framkvæmd þeirra og framfylgd.

⁶ Hér er átt við tilvik þar sem skortur er á samræmingu eða þar sem um ranga beitingu EES-ákvæða er að ræða eða þar sem löggjöf hefur alls ekki verið innleidd eða aðeins að hluta til.

Sérstakt átak þarf einkum að gera á sviði sjávarútvegs, landbúnaðar og dreifbýlispróunar, umhverfismála, frjálsra fjármagnsflutninga og fjármálaþjónustu í því skyni að uppfylla viðmið varðandi aðild.

Aðild Íslands hefði takmörkuð heildaráhrif á Evrópusambandið og hefði ekki áhrif á getu þess til að halda áfram að þróast og styrkja innviði sína.

Í ljósi þessara sjónarmiða mælir framkvæmdastjórnin með því að hafnar verði viðræður við Ísland um inngöngu þess í Evrópusambandið.